

EROSCOP

Meredith Wild
Helen Hardt

Aventurile unei soții cuminti'

Traducere din engleză de
Margareta Manole

— Te iubesc, am zis, adormind.

Cuvintele lui au ajuns la mine precum un ecou.

— Și eu te iubesc. Întotdeauna.

*

Am tresărit în pat. Ce naiba era sunetul acela enervant?

În niciun caz alarma mea. Nu o setasem.

Soneria de la ușă. Eram aşa de adormită că nu recunoscusem sunetul. Am luat repede telefonul de pe noptieră. Era amiază? La naiba. Chiar eram epuizată. M-a copleșit un sentiment de regret. Aș fi vrut să-mi iau rămas-bun de la Price când a plecat. Fără îndoială, acum era deja undeva dincolo de Atlantic. M-am îmbrăcat repede cu pantaloni de trening și o cămașă, am ieșit amețită din dormitor și m-am târât spre ușa de la intrare. Am răspuns la interfon.

— Da?

— Doamna Lewis? Kate Lewis?

Am tușit.

— Da.

— Sunt ofițerul Trent Nixon, de la Poliția din New York. Am... vești pentru dumneavoastră. Pot să intru?

Mi-a stat inima-n gât. Știam că se întâmplase ceva.

Ceva îngrozitor.

*

Un an mai târziu...

— Haide, Kate, insista Michelle, cumnata mea. Ai nevoie de o vacanță.

— Ultimul an a fost o vacanță. Abia dacă am muncit.

Nici nu aveam nevoie. Price îmi lăsase o asigurare de viață consistentă. Dacă o investeam înțelept, nu mai trebuia să muncesc niciodată. Ceea ce era bine pentru că, aparent, nici nu mai eram în stare.

— Exact asta vreau și eu să zic. Ai o carieră promițătoare. Un viitor promițător.

Un viitor fără Price? Nu, mulțumesc. M-am uitat la cumnata mea. Semăna atât de mult cu el, cu părul negru și ochii expresivi. Avea și aceeași înverșunare și determinare, de care se folosea acum. Michelle decisese că am nevoie de o vacanță tropicală cu ea. O excursie între fete pe o insulă îndepărtată, undeva pe o coastă din Hawaii.

Dar nu mă convingea.

— Nu pot să vegetez aici pentru totdeauna, a continuat ea.

— Se pare că nu pot să ies din starea asta, Chelle.

Nimic mai adevărat. Cum aveam să uit de iubirea vieții mele?

Mi-a mângâiat brațul încercând, fără îndoială, să mă consoleze, dar nu reușea.

— Și mie mi-e dor de el. Tuturor ne este. Înțeleg.

Credea că înțelege. Dar nu înțelegea. Era sora lui mai mică, nu sufletul lui pereche. Nu femeia care trebuia să-i poarte copiii — acei bebeluși-fantomă drăgălași pe care nu aveam să-i întâlnesc niciodată. Nu femeia alături de care ar fi trebuit să îmbătrânească — să râdă împreună pe o bancă în parc, să hrânească porumbei, să se uite la copii cum se joacă.

Iubitul îmi fusese înhățat de fălcile iadului și nimeni nu înțelegea asta. Nimeni.

Michelle s-a uitat prin bucătărie.

— Când ai făcut curat ultima oară? Când ai mâncat ceva decent ultima dată?

În chiuvetă era un morman de farfurii murdare și resturile de la mâncarea chinezescă de acum două nopți zăceau pe masă. Nu putusem să mănânc mult.

N-am răspuns.

— Uite, a zis Michelle. Plecăm de aici. Sun la o firmă de curătenie să dezinfecțez locul ăsta și noi mergem să luăm prânzul. Iar tu vei mânca. Apoi mergem la cumpărături.

Am deschis gura să o contrazic, dar nu m-a lăsat să vorbesc.

— Fără comentarii. Ai nevoie de haine. Ceva bun de purtat pe insulă.

Apoi a băgat mâna în poșetă și a scos niște hârtii.

— Aici sunt biletele și itinerarul. Plecăm mâine la prima oră.

*

După un zbor cu turbulențe, drumul cu feribotul aproape că m-a făcut să vomit.

— Nu ai rău de mare, a zis Michelle. Doar ești stresată.

A urmat un drum accidentat, cu pietre, apoi am ajuns, într-un final, la o vilă mică pe plajă, din insula Leiloa, din Pacificul de Sud.

Şoferul ne-a descărcat bagajele. Michelle l-a plătit și a mormăit ceva ce nu am înțeles.

După ce a plecat şoferul, s-a întors către mine.

— Deci, ce părere ai?

— Cred că trebuie să fac pipi.

Hopurile de pe drum își spuseseră cuvântul.

— Pentru Dumnezeu, Kate. Uită-te în jurul tău. E aşa frumos aici. Plaja este drept în față și am auzit că apusurile sunt uimitoare. Aici e paradisul. Bucură-te de el.

Singurul lucru de care voiam să mă bucur era mort și îngropat. Mi-am luat valiza și bagajul de mâină.

— Să mergem înăuntru.

Michelle a scuturat din cap și a oftat.

— Bine. A scos un card și a deschis ușa.

— Locul acesta ar trebui să fie minunat. Patru dormitoare, bucătărie complet echipată. Piscină și cadă cu hidromasaj.

— Dar de ce avem nevoie de patru dormitoare? am întrebat.

— Lasă-te purtată de val măcar o dată. Bine, Kate?

Michelle fusese o prietenă bună, îmi suporta atitudinea pessimistă. Puteam măcar să încerc să mă bucur de vacanța pregătită de

ea. Era evident că depusese ceva efort. Până acum totul a fost de primă clasă. Cu siguranță costa enorm. Măcar îmi permitem.

— Ai câștigat. Hai să ne bucurăm de locul astă.

Vila era frumoasă și decorată în stil modern. În bucătărie aveam un aragaz profesional, blaturi de marmură și un frigidier uriaș din otel inoxidabil.

Michelle l-a deschis și a scos o sticlă de Moët.

— Să ciocnim niște bule pentru începutul celor trei săptămâni în paradis.

Încă nu eram în dispoziție de petrecere.

— Nu, mulțumesc.

— Hei, îți amintești? Te vei lăsa purtată de val.

A desfăcut dopul și l-a scos cu un pocnet.

— Ai dreptate. Așa am zis.

Încercând să-mi îndeplineșc partea mea de responsabilitate, am căutat prin dulapuri până am găsit pahare de șampanie. Michelle le-a umplut și mi-a dat unul.

— Pentru a găsi ce am pierdut, a zis, ciocnind.

Am inspirat adânc. Aleseșe niște cuvinte interesante. N-aveam să regăsesc niciodată ce pierdusem, dar poate aveam să găsesc o parte din mine — acea parte puternică, ce mă putea ajuta să trec peste ce va urma.

— Bine. Pentru a găsi ce am pierdut.

Am băut o gură din lichidul spumos. Bulele îmi dansau pe limbă.

— În spiritul acestei idei, a zis Michelle, hai să ne schimbăm și să ne plimbăm pe plajă. Camera ta este cea de la capătul corridorului de la etaj. Eu iau dormitorul de aici.

Mi-am tras bagajele sus în camera pe care o aleseșe pentru mine... și am rămas mută de uimire când am intrat. Era cel mai luxos dormitor pe care mi-l puteam închipui. Nu aveam nevoie de această cameră. De ce închiriașe această vilă, până la urmă? Puteam la fel de bine să stăm într-o cameră de hotel cu două paturi.

Patul uriaș era îmbrăcat în mătase neagră și argintie, iar dularurile și noptierele erau vișiniu-închis. Dar nu erau nimic pe lângă baie. Decadență pură. Blaturi din marmură alb-argintie și corpuși negre de porțelan, inclusiv un bideu. Cada și dușul cu aburi erau destul de mari, pentru două persoane. Am inspirat. Întreaga încăperă mirosea a trandafiri și levănțică.

Am despachetat câteva lucruri și m-am schimbat într-un bikini roz și sexy, pe care Michelle a insistat să-l cumpăr.

— Ai un corp minunat, a zis. Arată-l!

Cui să-l arăt, nu aveam nicio idee. M-am îmbrăcat, oricum, și mi-am înfășurat la talie un sarong negru cu roz. M-am încălțat cu șlapi, mi-am prins părul blond de culoarea mierii într-o coadă și am coborât.

Michelle mă aștepta în bucătărie, îmbrăcată cu un sutien albas-tru-regal și o fustă largă albă. Mi-a dat un alt pahar de șampanie.

— Ceva bule pentru plimbare.

— Pe o plajă publică?

— Ești bleagă. Aceasta este o plajă *privată*. Ai mai văzut vreo casă pe aici când am venit?

Nu văzusem nimic. Eram prea ocupată să-mi plâng de milă.

— Îmi pare rău. Atunci cred că este în regulă.

— *Totul* este în regulă, a zis, zâmbind.

— Ieși afară. Ia-o la stânga. Privelîștea este spectaculoasă. Vin și eu într-un minut.

A băut din paharul ei.

— Nu. Te aștept.

— Trebuie să dau un telefon și nu vreau să stai aici când afară sunt plaja și oceanul. Du-te. Nu vreau să ratezi apusul.

Ce aveam de pierdut? Deja pierdusem tot. Nu pățeam nimic dacă mă plimbam pe plajă câteva minute singură. Mi-am luat paharul, am ieșit și m-am uitat înspre ocean. Soarele era aproape de orizont, o minge portocalie și luminoasă cu raze galbene și albe. Era încă destul

de puternic, aşa că mi-am acoperit ochii. Nu mă gândisem să-mi iau ochelarii.

Apoi am mers pe malul apei, uitându-mă la mulțimea de scoici și plante care fuseseră aduse la mal. După ce am mers câțiva metri, m-am uitat înapoi după Michelle. Nu se vedea încă.

Am continuat să merg, m-am uitat din nou la soare, apoi în față, când...

Michelle îmi spusese că aceasta era o plajă privată. Atunci de ce venea cineva înspre mine?

Mi-am mijit ochii, încercând să văd mai bine. Ceva îmi era cunoscut în modul încrezător în care mergea...

Mi-a tresărit inima.

Nu.

Nu era posibil.

O fantomă venea spre mine.

O fantomă care mi-a spus mereu că am cei mai frumoși ochi albaștri pe care i-a văzut vreodată.